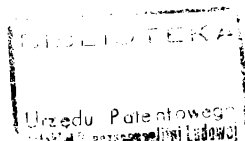

6 czerwca 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B236, 47/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1103.

Marceli Teodorowicz,
Kraków (Polska).

Kl. 49 a 33.

49a, 47/2

Uchwyt do wiertarek dla świdrów o dowolnej średnicy.

Zgłoszono: 19 sierpnia 1919 r.

Udzielono: 27 listopada 1924 r.

Pobudką do nowej konstrukcji uchwytu, mającego służyć do wiertarek dla świdrów o dowolnej średnicy, aż do maximum danej wielkości, była konieczność usunięcia łatwego psucia się znanych amerykańskich uchwytów z kluczem, z powodu zcierania się dwóch pracujących gwintów, zbliżających szczęki.

Uchwyt, stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku, jest uchwytem śrubowym o jednej śrubie i składa się z następujących zasadniczych części:

1) z jednego sworznia stalowego, nagwintowanego, zakończonego stożkowo lub o dowolnym kształcie zależnie od konstrukcyjnych warunków wiertarki, do której ma służyć uchwyt (fig. 1. *I*),

2) z rączki kołowrotu ze stalowego drutu dla ułatwienia dokręcania (fig. 1. *II*),

3) z jednego dwuramiennego podko-

wiastego tułowia, zaopatrzonego w nasrúbek odpowiedni do śruby sworznia, z żelaza kutego lub stali (fig. 1. *III*),

4) dwa wodzidła dla szczęk (fig. 1. *IV*),

5) z jednego zabieracza szczęk z żelaza kutego, którego boki, powierzchnia naciskająca i noski są hartowane. (Zabieracz może być także ze stali) (fig. 9. *V*),

6) z dwóch identycznych szczęk stalowych, hartu ciemno-żółtego (fig. 3. *VII*),

7) z podwójnej zawłóczki z drutu stalowego (fig. 8. *VIII*), jako łącznik (*I* i *V* fig. 1),

8) z dwu płytek *VII* (fig. 3) łączących koniec tułowia *III* (fig. 1).

Jak to widać z opisu, niniejszy uchwyt śrubowy jest konstrukcją samodzielną nie ulepszeniem amerykańskiego uchwytu z kluczem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Uchwyt śrubowy do wiertarek dla świdrów o dowolnej średnicy, tem znamienny, że ujęcie świdrów odbywa się zapomocą tylko jednej śruby i kierownic-wodzideł dla szczęk.

2. Uchwyt śrubowy do wiertarek dla świdrów o dowolnej średnicy, podług zastrzeżenia 1, tem znamienny, iż składa się z następujących części:

a) z jednego sworznia stalowego nagwintowanego, zakończonego stożkowato lub o dowolnym kształcie, zależnie od konstrukcyjnych warunków wiertarki do której ma służyć uchwyt (fig. 1. *I*),

b) z rączki kołowrotu ze stalowego drutu dla ułatwienia dokręcania (fig. 1. *II*),

c) z jednego dwuramiennego podkowiastego tułowia, zaopatrzonego w nasrúbek odpowiedni do śruby sworznia, z żelaza kutego lub ze stali (fig. 1. *III*),

d) z dwu wodzideł dla szczęk (fig. 1. *IV*),

e) z jednego zabieracza szczęk z żelaza kutego, którego boki, powierzchnia naciskająca i noski są hartowane (fig. 9. *V*),

f) z dwóch identycznych szczęk stalowych, hartu ciemno-żółtego (fig. 3. *VII*) i

g) z podwójnej zawłoczki, z drutu stalowego (fig. 8. *VIII*).

Marceli Teodorowicz.

Zastępca: A. Bolland,

rzecznik patentowy.

Fig. 1.

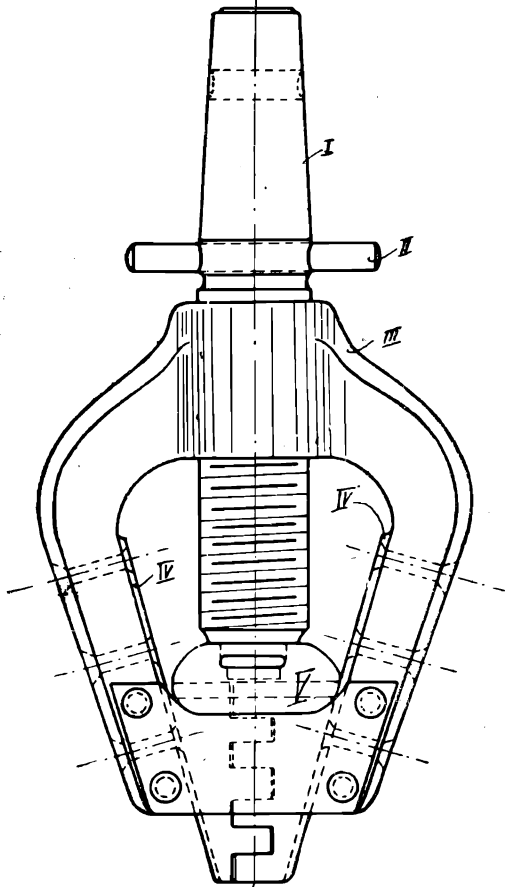
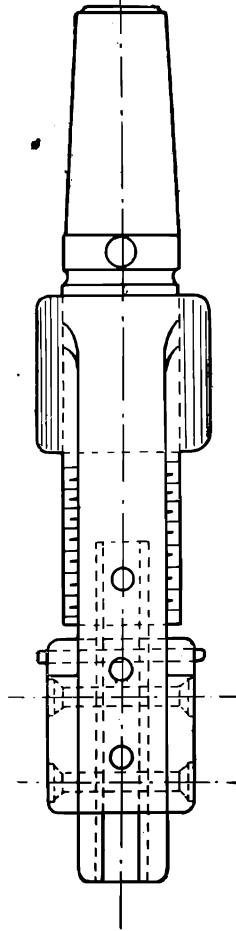

Fig. 2.

Do opisu patentowego № 1103.

Fig. 7.

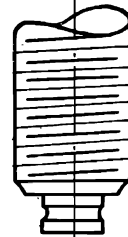

Fig. 8.

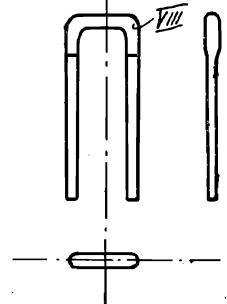

Fig. 3.

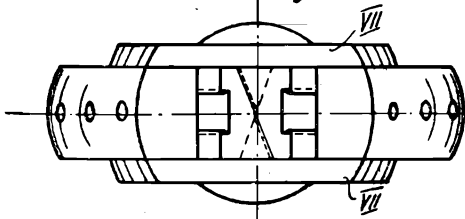

Fig. 5.

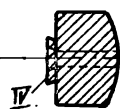

Fig. 4.

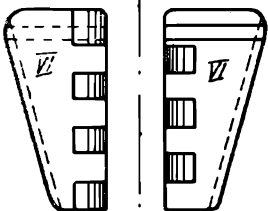

Fig. 6.

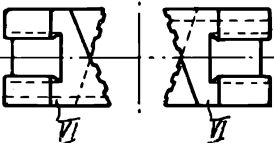

Fig. 9.

